

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจ้าอยู่หัว

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจ้าอยู่หัว ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจ้าอยู่หัว โดยความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจ้าอยู่หัวและนายอำเภอเชียรใหญ่ จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจ้าอยู่หัว เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจ้าอยู่หัว ตั้งแต่วันถัดจากวันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจ้าอยู่หัวแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจ้าอยู่หัวรักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ในข้อบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์ การเลี้ยงสัตว์นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ หรือการเลี้ยงสัตว์ หรือการเลี้ยงสัตว์ในสถานที่สาธารณะ ไม่ว่าสัตว์นั้นจะมีเจ้าของหรือไม่มีเจ้าของ หรือที่มีอยู่ตามธรรมชาติ หรือสัตว์ที่ถูกสละการครอบครอง

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ สถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง และให้หมายความรวมถึงอาคารตามกฎหมายควบคุมอาหาร หรือสถานที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจ้าอยู่หัวประกาศกำหนด

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า รวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“สุนัขควบคุมพิเศษ” หมายความว่า

๑. สุนัขสายพันธุ์ที่ดุร้าย เช่น พิทบูลเทอเรีย บูลเทอเรีย สเตฟฟอร์ดเชอร์บูลเทอเรีย รอทไวเลอร์ และพิล่าบราซิลเรียโร เป็นต้น

๒. สุนัขที่มีประวัติทำร้ายคน หรือพยายามทำร้ายคน

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค้การบริหารส่วนตำบลแม่แจ๋อยู่หัว

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

“สัตว์แพทย์” หมายความว่า สัตว์แพทย์ผู้ซึ่งปฏิบัติงานในส่วนราชการของรัฐในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่แจ๋อยู่หัว ซึ่งปฏิบัติงานในส่วนราชการของรัฐในส่วนภูมิภาค ระดับจังหวัดอำเภอ

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และให้หมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

ข้อ ๖ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากสัตว์และเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่แจ๋อยู่หัว เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังนี้

๑. สุนัข
๒. แมว
๓. ไก่
๔. ห่าน
๕. เป็ด
๖. นก
๗. โค
๘. กระบือ
๙. สุกร
๑๐. ช้าง

๑๑. ม้า

๑๒. แพะ

๑๓. แกะ

๑๔. ลา

๑๕. ล่อ

๑๖. สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า

๑๗. สัตว์อื่นตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดประเภท และชนิดสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงเพิ่มเติมตามประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจ้าอยู่หัว

ข้อ ๗ ห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ที่มีการควบคุมตามข้อ ๖ ในที่หรือทางสาธารณะในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจ้าอยู่หัว เว้นแต่เป็นเขตที่องค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจ้าอยู่หัวกำหนดหรือในที่ของผู้อื่น โดยได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจ้าอยู่หัวกำหนด

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังต่อไปนี้

๑. เพื่อรักษาโรคเจ็บป่วยหรือสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคของสัตว์

๒. เพื่อกิจกรรมใด ๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจ้าอยู่หัวประกาศกำหนดพื้นที่ส่วนหนึ่งส่วนใดให้เลี้ยง โดยมีกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนเป็นการเฉพาะ

๓. เพื่อการย้ายถิ่นที่อยู่ของเจ้าของสัตว์

๔. การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลหรือจารีตประเพณีโดยได้รับอนุญาตจากองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจ้าอยู่หัว หรือเพื่อในพระราชพิธีหรือพิธีกรรมทางศาสนาตามประกาศของทางราชการ

ข้อ ๘ ห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ชนิดหรือประเภทต่อไปนี้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจ้าอยู่หัวโดยเด็ดขาด ได้แก่

๑. งูพิษและงูที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่คนและสัตว์เลี้ยง

๒. ปลาปิรันยา

๓. คางคกไฟ

๔. สัตว์ดุร้ายต่าง ๆ

๕. สัตว์มีพิษร้ายอื่น ๆ

๖. สัตว์ที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัย

ความในวรรคหนึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถให้เลี้ยงได้ในกรณีที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายอื่น และอยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๙ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล แม่เจ้าอยู่หัวให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดประเภทและชนิดสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงเพิ่มเติม ทั้งนี้ โดยอาจควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เฉพาะในเขตท้องถิ่นที่ใดท้องถิ่นหนึ่ง หรือเต็มพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจ้าอยู่หัว

ข้อ ๑๐ นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์ จะต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

๑. จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์ โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบ การระบายน้ำและกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

๒. รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บเศษอาหารและสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ เป็นประจำ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสม หมักหมม จนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

๓. เมื่อสัตว์ตายลง เจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกัน มิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญจากกลิ่น ควันและ ไม่เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

๔. จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์

๕. กรณีที่เป็นสุนัขหรือแมวต้องได้รับการสร้างภูมิคุ้มกันโรคพิษสุนัขบ้าครั้งแรก เมื่อสุนัขหรือแมว มีอายุตั้งแต่สองเดือนขึ้นไปแต่ต้องไม่เกินสี่เดือน และได้รับการฉีดวัคซีนครั้งต่อไปตามระยะเวลา ที่กำหนดในใบรับรองการฉีดวัคซีน

๖. ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุม กรณีเป็นสุนัขควบคุมพิเศษจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลนอกเข้าไปไม่ถึงสัตว์และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

๗. ควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น หรือไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อ สิ่งแวดล้อม

๘. ปฏิบัติการอื่นใดตามคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น คำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข รวมทั้งข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจ้าอยู่หัว

หมวด ๒

การจดทะเบียนสุนัขและแมว

ข้อ ๑๑ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่บัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ เจ้าของสุนัขหรือเจ้าของแมว มีหน้าที่ต้องนำสุนัขหรือแมว หรือใบรับรองการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าอย่างใดอย่างหนึ่ง พร้อมนำบัตรประจำตัวประชาชน ไปยื่นคำขอจดทะเบียนสุนัขหรือแมว เพื่อจัดทำบัตรประจำตัวสุนัขหรือแมวและเครื่องหมายสัญลักษณ์ ณ องค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจ้าอยู่หัว

เพื่อความสะดวกในการจดทะเบียนสุนัขหรือแมวตามวรรคหนึ่ง เจ้าพนักงานท้องถิ่น อาจประกาศกำหนดช่วงวัน เวลา และสถานที่ในการจดทะเบียนสุนัขหรือแมวได้ตามที่เห็นสมควร

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบคำขอแล้วพบว่าถูกต้อง ให้ออกบัตรประจำตัวสุนัขหรือแมว พร้อมมอบเครื่องหมายสัญลักษณ์ให้กับเจ้าของสุนัขหรือแมว

ภายหลังดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว หากมีสุนัขหรือแมวเกิดใหม่เจ้าของสุนัขหรือแมวต้องยื่นคำขอจดทะเบียนสุนัขหรือแมวภายในหกสิบวัน

คำขอจดทะเบียนสุนัขหรือแมว บัตรประจำตัวสุนัขหรือแมว และเครื่องหมายสัญลักษณ์ให้ เป็นไปตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

ข้อ ๑๒ ให้เจ้าของสุนัขหรือแมวแจ้งต่อองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจ้าอยู่หัว ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๑. เมื่อมีการย้ายที่อยู่สุนัขหรือแมวไปในเขตหรือนอกเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจ้าอยู่หัว
๒. เมื่อมีการนำสุนัขหรือแมวไปในเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจ้าอยู่หัว
๓. เมื่อบัตรประจำตัว เครื่องหมายสัญลักษณ์สุนัขและแมว สูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ

ข้อ ๑๓ ให้เจ้าของสุนัขและแมวแจ้งต่อองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจ้าอยู่หัวภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้มีเหตุ ดังต่อไปนี้

๑. เมื่อสุนัขหรือแมวตาย
๒. เมื่อสุนัขหรือแมวสูญหาย หรือหลังพบสุนัขหรือแมวที่สูญหาย

ข้อ ๑๔ หากเจ้าของสุนัขหรือแมวไม่ประสงค์จะเลี้ยงดูสุนัขหรือแมวก่อนต่อไป ต้องมอบสุนัขหรือแมวพร้อมบัตรประจำตัวสุนัขหรือแมว และเครื่องหมายสัญลักษณ์ให้กับบุคคลอื่นผู้ที่เป็นเจ้าของใหม่

โดยผู้ที่เป็นเจ้าของใหม่จะต้องแจ้งต่อองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจ้าอยู่หัว ภายในสามสิบวัน นับแต่วันรับมอบสุนัขหรือแมว

หากเจ้าของสุนัขหรือแมวไม่สามารถหาเจ้าของใหม่ได้ จะต้องมอบสุนัขหรือแมวนั้นให้องค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจ้าอยู่หัว โดยเสียค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

หมวด ๓

การควบคุมด้านสุขลักษณะ และการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย

ข้อ ๑๕ การดูแลสภาพและสุขลักษณะของสถานที่เลี้ยงสัตว์ ต้องทำรางระบายน้ำรับน้ำโสโครกต้องจัดให้มีระบบกักเก็บหรือบำบัดน้ำเสียให้ได้ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษและมาตรฐานน้ำทิ้งของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งประกาศกำหนดมาตรฐานการทิ้งน้ำตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนดก่อนปล่อยลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือที่สาธารณะ

ข้อ ๑๖ ต้องมีที่รองรับมูลฝอยสิ่งปฏิกูลให้ถูกลักษณะจำนวนเพียงพอ ต้องมีการควบคุมไม่ให้เกิดกลิ่นเหม็น ฝุ่นละออง เสียงดัง และอื่น ๆ จนเป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยข้างเคียง

ข้อ ๑๗ ต้องทำความสะอาด กว้างล้างสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดถูกสุขลักษณะอยู่เสมออย่าให้เป็นที่เพาะพันธุ์แมลงวัน แมลงสาบ ยุง หรือสัตว์นำโรคอื่น ๆ และต้องเก็บวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้ในการเลี้ยงสัตว์ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเสมอ

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์แยกกักสัตว์นั้นไว้ต่างหาก และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือแจ้งให้สัตวแพทย์ของหน่วยงานราชการทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำโดยเคร่งครัด

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนโดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวันเมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้นตกเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจ้าอยู่หัว แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้จากก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่นหรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควรเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขาดทอดตลาดสัตว์นั้นตามควร

แก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้เงินที่ได้จากการขาดหรือขาดทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีมิได้มีการขายหรือขาดทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่ง และเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้ออกรับสัตว์คืนแก่เจ้าอยู่หัวตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๒๐ เมื่อได้จับสัตว์มากักไว้ตามความในข้อ ๑๙ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะปิดประกาศแจ้งให้เจ้าของสัตว์ทราบและให้มารับสัตว์คืนไปภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้จับสัตว์มากักไว้ โดยประกาศไว้ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจ้าอยู่หัวหรือที่เปิดเผย เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันแล้วคไม่ผู้ใดมาแสดงตัวเป็นเจ้าของสัตว์นั้นตกเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจ้าอยู่หัว เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้คืนสัตว์นั้นแก่เจ้าของสัตว์เมื่อเจ้าของสัตว์ได้ชำระค่าธรรมเนียมการปรับและค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์เท่าที่จ่ายจริง

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๒ ผู้เลี้ยงสัตว์ตามข้อ ๖ ยกเว้นสุนัขและแมวและข้อ ๘ ก่อนวันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้รวมถึงประกาศตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด ยังคงให้เลี้ยงสัตว์ดังกล่าวต่อไปได้ ทั้งนี้ โดยให้ผู้เลี้ยงสัตว์แจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบภายในกำหนดระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

บำเพ็ญ เจียรรัตน์

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจ้าอยู่หัว